

עין אור

17.7.2009

כ"ה תמוז תשס"ט

יום שישי

יומן פנימי 21

(1844)

אני רוצה תמיד עיניים

נתן זך

אני רוצה תמיד עינים כדי לראות
את פי העולם ולהלל את היפי
המפלא הזה שאין בו דפי ולהלל
את מי שעשה אותו יפה ולהלל
ומלא. כל כך מלא, יפי.
ואינני רוצה לעולם להיות עור ליפי
העולם כל עוד אני חי. אני אותר
על דברים אחרים אבל לא אמר די
לראות את היפי הזה שבו אני חי
ושבו ידי מהלכות כמו אניות וחושבות
ועושות את חיי באמץ, ולא פחות
מכן, בסבלנות, סבלנות בלי די.

ולא אחדל מהלל. כן, להלל לא אחדל.
וכשאפל עוד אקום - ולו רק לרגע -
שלא יאמרו
הוא נפל. אלא הוא קם עוד לרגע להלל
בעינים אחרונות
את שלהלל לא יחדל.

משולח המזכיר

נטען נגדי שאני מנצל מעמדי כמזכיר הקיבוץ, ומשתמש בעמדה זו להסית ולהדיח כנגד הצוות הדיפרנציאלי העושה לילותיו כימים להצלת הקיבוץ מכליה... היות ודעתי ידועה ועמדתי שקופות, ובשיא הצניעות הנחתי שבגין זה נתן הציבור את אמונו בי לתפקיד המזכיר, ואני בהיסח הדעת של מחשבה תחילה הרמתי הכפפה, וכפי שידוע מראש ומקובל במקומותינו, אני חוטף הערות מעליבות ועקיפות מתוחכמות. איני מתבייש או מכחיש דעתי ועמדתי בסוגיות הקיבוץ, ההיפך הוא הנכון, אבל משתדל לעשות זאת בצורה הוגנת ומאוזנת ככל הניתן, ויסלחו לי כל המלעיזים.

אירוע חגיגי בברכה חנך רשמית את הפרויקט, וכפי הנראה לעין כולם נהנים למרות סוגיית ההצללה שעדיין לא באה על פתרונה הקבוע. בט"ו בשבט (פברואר) מתוכננות נטיעות בברכה לאורך הגדר לעצי צל ונוי וכמו כן באזור הוואדי בשכונת הברכה החדשה. בנושא אירוח קבוצות בברכה, אנחנו מקפידים ביותר לגבי תחום הביטוח ודורשים לקבל מראש כיסויי ביטוח הכוללים אירועי אירוח בחצר ובברכה בפרט. על כן כל יזמות נדרשת לעבור דרכי מראש, לטיפול בנושא זה. איזור ג' כמרקחה, מפרקים ובונים, שוברים ומשפצים, מניחים קווי ביוב ומים חדשים ובקיצור, מהומה רבתי וזה ימשך גם בשנה הבאה לקטע הצפוני, נחזיק אצבעות שנצא מזה בשלום ולשביעות רצון החברים המשופצים. במקביל ובאישור המזכירות, נרקמת והולכת תוכנית הבינוי החדשה באזור הלולים (השכונה המערבית) המיועדת למגורי חברים ובעיקר דיירי הקומותיים... כרגע עוסקים בתכנון מתחם הכלבו שאמור להיות באזור מיקומו הנוכחי, והתכנית תוגש לאישור המזכירות ותפורסם לציבור כנדרש. ואם כבר הזכרנו את נושאי הביטוח בהקשר לאירוח בברכה, ברצוני לרענן ולעדכן החברים לגבי הביטוח האישי שלנו. בחצר הקיבוץ ובמסגרות של פעילות "רשמית" מחוץ לחצר אנו מבוטחים בפוליסה של "ביטוח חקלאי" וכמובן במגבלות הפוליסה והסעיפים הקטנים בה. (זה הכול עניין של כסף - עלות/תועלת). בהחלטה משנים קודמות, אין לנו ביטוח תאונות אישיות מחוץ לחצר הקיבוץ באירועים פרטיים של החברים, לידיעתכם!

מהחלטות המזכירות

המזכירות אישרה תקנון "בעלי צרכים מיוחדים" כפי שהוצג בפנייה והנושא יובא לאישור המועצה. נוגה שני מרכזת הצוות העוסק בנושא. דו"ח מבקר הפנים שלנו אלחנן ורדי, בנושא מערכת הבריאות הוצג במזכירות ונערך דיון הכולל התייחסות ועדת הבריאות לדו"ח זה. סוכם שועדת הבריאות תגיש דו"ח נגדי שיפרט מה נעשה ומה נדרש להיעשות עפ"י

תכנית עבודה מסודרת ומתומחרת, וכמובן מהם סעיפי דו"ח המבקר שנדחו ע"י ועדת הבריאות. יש לזכור שמבקר הפנים ממליץ בלבד, ועל המבוקר חובת התייחסות... צוות מזכירות בהרכב אייל גרדי, צבי ב-ח, ואילן צור, מטפל מול יוסי מלול בנושא עזיבתו את הקיבוץ והסדרים כספיים נדרשים. הצוות מסתייע ביעוץ משפטי של עו"ד עומר כהן. המזכירות אישרה רכישת קלבקאר חדש לנוי במקום הטנדר הישן וטרקטורון קטן שנרכש בזמנו. מיכה דרום מרכז הנוי כבר מפגין כישורי הרכש החדש ברחבי החצר. נערך דיון במזכירות בנושא המשך פעילות מעין חלב, סוכס שפעילות זו תימשך עד מועד דרישת השקעות לרענון הציוד והמקום, ואז ייבדק הנושא שנית. ובינתיים ממשיך יגר הורציו בהפעלת המקום ואספקת התוצרת למרכולית ולמטבח.

המזכירות אישרה התכנית לשיפוץ מתחם ההגשה בחד"א וזאת במגמה ליצור מעברים נוחים בין עגלות המזון השונות ותיעול ציבור האוכלים למעבר דרך הקופות, ובנוסף אושרה בקלפי תקופת ניסיון להפעלת מתכונת קפטריה מלאה, בקיצור תקופה לא קלה מצפה לנו בחדר האוכל ואם ישפיע לטובה על הדיאטה, דיינו...

המזכירות אישרה תקציב נכבד לשיפוץ פעוטון "גוזלים" שיהיה להם קן מרופד וחמים משופץ ובטוח לשמחת הפעוטים, הוריהם, והמטפלות כמובן. בעקבות החלטת המזכירות לגבי "חיסכון חסום" המיועד לכספי שיפוצים פרטיים במסגרת פרויקט השיפוצים, הרחיבה המזכירות התייחסותה לנושא יתרות זכות הנשמרות בתקציבי החברים שלא בתקציב השוטף, כגון כספי חסכוניות ילדים או מענקי "בגין הורים" וכו', כאשר במצב הקיים, לא נזקפה להם ריבית שנתית כפי הנוהל בכספי החיסכון האחרים. המזכירות החליטה שיתרות תקציב (זכות) שנתיות בתקציבי החברים שלא במסגרת התקציב השוטף, יזוכו בריבית שנתית כדין כספי החסכוניות. תחולת החלטה זו החל מ- 01/01/2008.

נקבע שצוות הנה"ח ימצא הנוסחה המתאימה והמתכונת לרישום וטיפול בכספים אלו כפי החלטת המזכירות.

ואם כבר בכספים אנו עוסקים, החליטה המזכירות לרענן וליישם החלטות קודמות בנושא חובת מסירת כספים לקיבוץ, ונסמכת על החלטת האסיפה בנדון מתאריך 12/06/07 (דמי הורשה) והסמכות לאכיפת החלטה זו בהתאם. מדובר בחובת גילוי נאות ומסירת כספי "פירות עבודה" מכל סוג כגון: חסכוניות פנסיה מסוגים שונים, קרנות השתלמות וחסכוניות אחרים הנצברים בגין עבודת החבר בחוץ, כולל זכויות כספיות עתידיות הנצברות עפ"י חוק ע"ש העובד.

ובנוסף, כל תחום הרנטות והתגמולים השונים כגון: נכות, שכול, ממקורות ביטוח לאומי משרד הביטחון, וגורמים ממסדיים אחרים, כולל חובת הסכמים מראש עם הקיבוץ לגבי כספי פיצויים בגין תאונות ואחרים. הנושא מתקיים בעיקרו, ורוב החברים שיש להם נגיעה בדבר מעבירים הכספים כנדרש. מספר חברים לא מקיים החלטות שקבעו הכללים בנושאים אלו, ועל כך הכוונה ליישר קו ולנקוט באמצעי אכיפה שונים כפי החלטות האסיפה בנדון.

המזכירות אישרה לרענן ולחדש בנושא נורות החשמל בכלבו. נורות להט רגילות מתומחרות ל- 1.20 ₪ / נורה במקום 10 אגורות, המסובסד כפי שהיה עד כה. נורות חסכוניות (נ.פ.ק.) תימכרנה ב- 2.1 ₪ / נורה (לעומת מחיר שוק של 10 ₪) וזאת עד ההחלטות בנושא הפרטת החשמל, וכמובן שמחירים אלו צמודי מדד כנדרש. החברים מתבקשים לא לנצל לרעה נתוני סבסוד אלו ועובדות הכלבו תודרכו לשים לב ולדווח על חריגים. המזכירות תפעל לקדם החלטות להפרטת החשמל עוד השנה במגמת ביצוע החל משנה הבאה.

המזכירות אישרה רשימת תרומות לעמותות ומוסדות שונים סך 10.000 ₪, ולפרויקט "בית אייל" באשדות יעקב 10.000 ₪ כעזרה לפיתוח המקום ומתקנים עבור נכי צה"ל בעיקר. לידעתכם, בתקציב הקהילה מתקיים סעיף תרומות סך 50.000 ₪ / שנתי ואנו מוצפים פניות מכל סוג... בנושא תרומות של השתתפות "שקל מול שקל" תובא כל פניה או יזמות לאישור המזכירות.

בנושא תערוכות מכר בחצר, **שולה זוהר** קיבלה על עצמה לשמש אחראית לנושא ועל כן, כל יזמות או פניה בתחום זה, חייבת להיות מתואמת מראש מול שולה, כאשר יש החלטת מזכירות מפורשת ומפורטת לגבי כללי ההתנהלות הנדרשים. ואחרון אחרונה חביבה, ענוה נור התקבלה למועמדות החל מחודש יולי ש.ז. ענוה תיכנס לעבוד במערכת החינוך הגיל הרך גן סגול ובמקביל תלמד על חשבונה יומיים בשבוע. בהצלחה לענוה ולכולנו.

שבת שלום
אילן צור

מהנצפה בריקור

- לבקשת חברים רבים שמתעניינים בנעשה בריקור - אולצתי לכתוב ליומן . מה פתאום, בפועל לא הייתה שום פנייה ולא נראה שלמישהו זה בכלל מפריע. כל הזמן שהכסף נכנס, זה כנראה מספיק... אבל בכל זאת, מתוך דחף שכנראה לא ניתן לריסון ומתוך האמונה בצדקת הדרך להלן תולדות הזמן החדש - ובקיצור.
- השבוע נערך אירוע המשפחות השנתי של ריקור. הפעם, בצנעה כיאה לרוח הזמן. האירוע התקיים בחורשת טל בגליל העליון וכלל פעילויות מהסוג שמקובל במקרים כאלו, כגון: טיולי גיפים, שייט קיאקים, מתקנים מנופחים וכו'. וכן כמובן, ארוחה דשנה. באירוע השתתפו כ-500 איש !!! רק הארגון והשליטה על כל העם הזה הוא אתגר בפני עצמו. המטרה של אירוע זה היא ליצור אפשרות של מפגש לא פורמלי בין העובדים (כ-180 איש !! שחלקם עובדים במשמרות) ומשפחותיהם מהמחלקות השונות וליצור אווירת "כולנו בסירה אחת". תאמינו לי - זה חשוב .
- לפני כשבועיים צלחנו את משוכת החציון של השנה למרות שאין עדיין סיכומים רשמיים, כבר עכשיו ברור שבכל הפרמטרים הוא משמעותית יותר מוצלח מהחציון של שנה שעברה. בעזרת הרוח הגבית של שער החליפין, קצב הייצור ותהליכי התייעלות שמתחילים להבשיל "אנחנו חוזרים לעצמנו...!". בתוך כחודש, כשיפורסמו המאזנים הרשמיים הם בוודאי יידונו ובהרחבה בפורומים המתאימים.
- מה שאפיין את החציון היוצא ולצערנו כנראה את השנה כולה הוא המשבר העמוק שבו נתונה תעשיית חצאי המוליכים, ובעקבותיה, גם יצרני הציוד לתעשייה זו שאנחנו נמנים ביניהם. המשבר הזה שהתלבש בחפיפה על המשבר בכלכלה העולמית גורם למצב של הדממה כמעט מוחלטת של יצרני הציוד. חטיבת המוצרים המתקדמים שלנו, שעיקר פעילותה בתחום זה וגם חברת הבת - אינקוֹסנס שרכשנו בשנת 2008 פשוט יבשות כמעט לחלוטין. זה חייב אותנו לפזר את רוב העובדים בחטיבה לפעילויות פנימיות (וחיצוניות) אחרות ולחיות בתקווה שהיות וממשיכים לקנות מחשבים וטלפונים בעולם, מתישהו השוק הזה יצא מרוויה ויתאושש .
- למרות הפאדיחה של חטיבת המוצרים המתקדמים שלנו, בסך הכול התחזית לחציון השני של שנה זו נראית טוב. הצבר ותחזית ההזמנות נראים סבירים, ובמידה ולא תהיה מפולת בשערי החליפין השנה כולה תהיה מוצלחת. אבל - כידוע, "עד שזה לא נגמר זה לא נגמר..". ותחזית היא רק תחזית ... לעומת זאת, בהנחה שהמשבר בתעשיית חצאי המוליכים יסתיים מתישהו יש בהחלט מקום לתקווה לגבי הביצועים בשנה הבאה.
- ולנושא אחר לגמרי - צריך לראות במו עיניך כדי להאמין. השבוע ביקרתי אישית בבית זינגר - בית מחסה לילדים שנותקו בצו בית משפט או ננטשו על ידי הוריהם השוכן בכפר

יחזקאל. מסתבר שהפנימייה הזו נמצאת שם כבר שישים שנה, אך היא אומצה (לא באופן בלעדי), על ידי ריקור רק השנה במסגרת הפעילות של מעורבות בקהילה. בפנימייה הזו מעל מאה ילדים בגילים שבין שש לשמונה-עשרה המטופלים על ידי מעל חמישים בוגרים. רק המחשבה על כמות תשומת הלב והאנרגיות שצריכים כדי לטפל במעל מאה ילדים שכאלו, כל אחד וצרכיו וסיבוכיו, שמה את האתגר שבניהול ריקור בכיס הקטן. המעורבות של ריקור התבטאה בעזרה כספית להקמת פינת חי טיפולית בפנימייה, אך גם במימון וארגון חוג רכיבה טיפולית בעזרת עומרית, באורווה שלנו ובחונכות ובעזרות שונות על ידי מתנדבים מצוות העובדים שלנו. למה אני מספר את כל זה? כי מסתבר שדרושים להם מאד חונכים לילדים בגילים שש עד עשר. אם יש חברים שמוכנים להרים את הכפפה נא לפנות לדלית דרום - סמנכלי"ת משאבי אנוש שלנו.

- במהלך החודשים האחרונים אנחנו מקבלים מפעם לפעם פניות מחברים לגבי האפשרות לשילובם או שילוב קרוביהם במפעל. לצערי, בנקודת זמן זו איננו קולטים עובדים חדשים אלא על בסיס של החלפה בלבד וגם זה מתוך מגמה של הקטנת הצוות ופתרון של עזיבת עובדים על ידי ניווד פנימי. במצב הקיים, ולמרות המשך הגידול במספר המוצרים שאנחנו מייצרים, הגדלת ושיפור התשתיות והקליטה המסיבית של עובדים בשנת 2007, גורמים לכך שהעבודה במפעל מתבצעת בהרבה פחות מתח, שעות נוספות ואפילו .... יש גם כיסי אבטלה ... כל הנושא של שמירת נורמות עבודה ומניעת תהליך של הסתאבות במצב שכזה נהפך להיות אתגרי ומחייב טיפול.

- לפני כחודש השקנו פרויקט פיתוח חדש, הפעם בתחום ניצול אנרגיה סולארית. הרעיון הוא לנצל את הידע שלנו בתחום מקררי ומנועי סטירלינג לשם הנעת גנרטור להפקת חשמל מחום השמש. היות והשטח של ניצול אנרגיית שמש - "אנרגיות ירוקות" הוא אחד מפלחי התעשייה שלא נפגע מהמשבר בכלכלה העולמית, והפוטנציאל של הפתרון שלנו מבחינת הנצילות בהשוואה לפתרונות אחרים נראה מבטיח, אנחנו "קופצים למים" ומקווים להשלים פיתוח של אב טיפוס שייצר 5KW חשמל עד לסוף שנת 2010. כשזה יקרה מבטיח לדווח...

- ולבסוף, נימה אישית שנוגעת בעקיפין לעניינינו. במסגרת הדיונים שנערכים לאחרונה לגבי אורחות חיינו, מושקעת אנרגיה עצומה לא במהות השינויים שמוצעים אלא בדרכים לחסום האפשרות לדון בהם ולהכינם לכלל הצעה מפורטת. ההנחה שלא יהיה ניתן בכלל להגיש הצעה מפורטת ולדון בה נתפסת על ידי בבחינת "שתוק ותמשיך לחפור" שאני מתקשה מאד להסביר לעצמי כיצד להשלים עם הליך לא דמוקרטי שכזה. אני בהחלט יכול להשלים עם המצב שדיעותיי לא יתקבלו, אבל החסימה של עצם היכולת להגיש הצעה מטריפה את דעתי ותחשבו על זה.

נחמן פונדק

משולחן הבריאות

רפואה משלימה - אישור מהמרפאה

מבקשת לחדש ולרענן את זיכרון החברים :

- חברים הנשלחים על ידי רופאת המשפחה לטיפול רפואה משלימה : סידרת הטיפולים כוללת שתיים-עשרה (12) פגישות בשנה בלבד.
- חברים שרוצים להמשיך בסידרה נוספת של טיפולים, יחויבו ב-50% מעלות הטיפול.
- בתום סידרה שנייה, התשלום בעבור המשך הטיפולים יחול במלואו (100%) על המטופל.

רפואה משלימה - פנייה אישית

- התשלום בעבור סידרת טיפולים בת 12 פגישות הוא כלהלן : 1/3 מעלות הטיפול על החבר. 2\3 על חשבון ועדת בריאות.
- המשך לסידרה שנייה : 50% על חשבון החבר.
- בתום סידרה שנייה, התשלום בעבור המשך הטיפולים יחול במלואו (100%) על המטופל.

אני מבקשת מהחברים הנזקקים המשתמשים בשירותיהם הטובים של מטפלינו, לא להעמידם במצב מביך. עלות הטיפולים אצלנו זולה ביותר מ-50% מעלות אותו טיפול ב"כללית סמייל" בעפולה, ושם מקפידים מאוד על סידרה של 12 פגישות.

ת ז כ ו ר ת

אין לקנות או לרכוש תרופה או אביזר רפואי מכל סוג שהוא בלי לתאם מראש עם המרפאה או ועדת הבריאות.
לא נוכל לכבד חשבונות שלא אושרו מראש !

והכי חשוב

העיקר הבריאות

חנה

התחדשות שיתופית

תהליך הדיונים באסיפה הכללית לנושא השינויים באורחות החיים, מתקרב לסיום, כאשר השלב הבא יהיה דיונים בנוגע להצעות החלטה כפי שיוגשו לבחירת הציבור בקלפי. שני צוותי השינוי הציגו עקרונות המודלים, וכמובן טרחו והשתדלו לקעקע ולבטל סעיפי המודל של הצוות האחר, כל אחד בדרכו ובסגנונו. הרגישות גבוהה וכל אמירה פסקנית זוכה לתגובה היסטורית... מה בסך הכול רוצים החברים, חלק רוצה לשנות השיטה מתוך העיקרון של "עולם ישן עד היסוד נחריבה..." (מתוך האיטרנציונל הסוציאליסטי), וחלק אחר רוצה לתקן השיטה מתוך העיקרון של "ישן מפני חדש אל תוציא..." (שמרנות ומסורת), וכמובן כולם רוצים את טובת המקום למען עין חרוד שתתקיים לעד.

השאלה הבסיסית היא האם יש להילחם ולהשקיע הון ואנרגיות כדי לשמר את מתכונת הקיבוץ, תוך שינויים והתאמות חברתיות וארגוניות לתקופה הנוכחית עם מבט לעתיד, כאשר ליבת ערכי הקיבוץ נשמרת ללא פשרות - **שיתוף, שוויון, עזרה הדדית, קופה משותפת, חובת עבודה/התפרנסות**. כאשר כל ערך בסיסי נבחן ומתעדכן במשמעותו ויישומו, כפי רוח הזמן, האמצעים הנתונים, וכמובן התרבות החברתית והארגונית בקיבוץ.

לחילופין, במבט לעתיד, אולי כדאי להשקיע היום הון ואנרגיות, "להפוך תקליט" ולראות את עין חרוד כיישוב קהילתי רב תוחלת אשר המוני בנים ומשפחותיהם מבקשים לחזור ולהתגורר במקום, והבסיס החברתי ארגוני הוא משקי- בית "פרטיים" והמסגרת היא מוניציפלית כשרה למהדרין. מכלול נכסי הקרקע, ענפי הייצור, מכסות ייצור ומים, מפעלים, שותפויות עסקיות, וכו'... יהיו במסגרת אגודה שיתופית כלשהי והחברות בה תהיה על בסיס מניה... (סחירה). כל מבני השירותים והמגורים יעברו לרשות עמותת שיכון ובינוי מקומית, וההתנהלות בחצר תהיה באמצעות ועד הנהלה מוניציפלי כפי המקובל ועפ"י כל דין. לדעתי, אין מקום לשעטנו וההגדרה של "קיבוץ מתחדש" זו הגדרה אומללה שעיקרה שמירה על המושג קיבוץ כלפי רשויות המס וכסות עיניים כלפי פנים.

אין ספק בלבי שדברים צריכים להיעשות ושינויים באורחות חיים זו אקסיומה. תהליכי שינוי מתרחשים כל הזמן והשאלה היא, האם אנו מכוונים או נגררים. ואם ברצוננו לשלוט בתהליך ולכוונו, מהו החזון, האופק, המטרה... ועל כך אנו מתווכחים ומנסים להשפיע על דעת הציבור, לקראת קבלת הכרעות. השיטה הדמוקרטית היא הרע במיעוטו ואנו נאמנים לה, למרות מצבים בהם הכרעת רוב מחייבת את המיעוט, ולהבדיל מיעוט גדול בולם רצון הרוב...

קראתי עקרונות המודלים של שני הצוותים, ומצאתי חפיפה רבה בנושאים השונים למעט תחום העבודה ופרנסה והנגזרות השונות לתחום זה.

שואל אני את חברי עין חרוד איחוד ואת חברי צוותי השינוי בפרט, מדוע לא נסכים על צוות משותף מטעם המזכירות, שיאחד וינסח מכלול הנושאים לשינוי, ותחום העבודה והפרנסה והנגזרות השונות לתחום זה, יוגש בשתי חלופות להכרעת החברים. תסכימו איתי שאין הבדל בין המודלים לגבי הביטחון הסוציאלי והסיעוד החינוך והצמיחה הדמוגרפית, הבריאות והתרבות ועד כהנה וכהנה, כאשר ההבדלים הם בניסוח ולא במהות. מאמין אני שאם טובת המקום נלגד עיני צוותי השינוי ובאמת רוצים להישאר קיבוץ, הצעתי זו מתבקשת והגיונית.

לפני שנים, המושג "שכר דיפרנציאלי" היה מילה גסה וגילם בתוכו את כל הפחדים והרעות החולות שלנו כחברה קיבוצית שיתופית, והנה כיום אנו שומעים זמירות חדשות ומפחידות כגון " ... המילה ביחד מעבירה בי צמרמורת... " או " ...אני לא רוצה לחיות בקיבוץ שיתופי... " או " ...קיבוץ שיתופי זה אנכרוניזם בהתגלמותו... " .

עין חרוד השנה בת 88 ולאורך התקופות עברנו שנים קשות ומשברים והנה למרות כל זאת אנו עדיין על המפה ובזכות! ולא בחסד הבנקים או הסדרים כאלו ואחרים... כך שהשיתוף, ו "ביחד", הם עיקרי הכוח והסיבולת שאפשרו לנו להגיע בכבוד לגיל מתקדם זה.

נכון שכיום מורגשת אווירת אדישות בחצר, ומעגלי ההורה כבר לא ... גם הגיוסים השונים נעלמו ממפת הפעילויות, כי בפרדס ובאבוקדו יש תאילנדים ובגד"ש פועל "קומביין נעורה", ואפילו ילדינו כבר לא יוצאים לעבודה כל יום אחה"צ... את בתי החברים מנקות פועלות שכירות, וגם מטפלות בית הדר, וגם מבשלות ומגישות לנו בחד"א, שלא לדבר על העובדים השכירים ברפת ובדיר, בקיצור נעשינו מפונקים ובררנים, והכסף, יחי הכסף, הוא מקור הכוח המניע והמקיים חיים, שני בחשיבותו לאחר החמצן באוויר...

אומרים שאם נהפוך תקליט יבוא מזור לכל הצרות ונחזור לנורמליזציה בריאה כפי שאר חיות הגיונגל, וזה מזכיר לי הבדיחה של דוד'ה: "אחד אומר לחברו, סגור החלון קר בחוץ, עונה החבר ואם אסגור החלון יהיה חם בחוץ?" ואם אהפוך התקליט תשתפר המוזיקה ?

אני אוהב את הגבעטרון והאירוסים והדודאים, ואחרים אוהבים את מייקל ג'קסון, מה לעשות זו תרבות וזו תרבות, זו שירת ארץ ישראל וזו שירת הפופ של השחורים באמריקה, כל אחד בחדריו ישמע כרצונו ולא יפריע לשכניו, אולם בחצר הציבורית שלנו אני מעדיף את הגבעטרון לצורך המשל... הידעתם שיש חוג לריקודי היפ- הופ בביה"ס ? מחר יהיה חוג לקעקועים ופירסינג, למה לא? זו בדיוק המשמעות של תפיסת עולם וטיפוח תרבות משלנו במקום בו אנו חיים, מיוחדים וטובים כפי שאנו רוצים להיות מול כלל החברה הישראלית, ומחוץ לחצר שיעשה כל אחד כרצונו ויכולתו...

הייתי רוצה בחלומותיי להיות דוגמה ומודל חיקוי לאחרים במקום לאמץ תרבות זרה ולהיות כמו כולם... קשה לחיות קיבוץ, אבל קושי הוא ערך מחנך במלוא מובן המילה, ואם מאמינים במשהו, ורוצים שיתקיים, צריכים להיות מוכנים לשלם המחיר, אפילו

במחיר אבטלה סמויה בחצר... כשהפרנסה וחובת ההתפרנסות הם העיקר והעיקרון המניע, וכל היתר זו קוסמטיקה חברתית, הלכה החברות וכל אחד לנפשו, כפי שאמרו חז"ל: "כשיש כסף אין חברים, וכשאינן כסף, היפוכו של דבר..." שמעתי שחבר מבוגר (60) בקיבוץ ותיק ומופרט, פוטר מעבודתו בגין התייעלות. לאן ילך? ממה יתפרנס? מרשת ביטחון מלאת חורים? ואם יש לו משפחה וילדים בגיל ביה"ס, מי תומך ומממן? הקיבוץ המופרט והמתחדש? ותעשו המכפלה לבעיה זו ב-180 קיבוצים מתחדשים שאין להם מפעל מוצלח ועתיר רווחים... וזו רק דוגמית לסיטואציות אמיתיות המתרחשות בשטח. נכון, יש מספר קיבוצים מתחדשים שהשכילו לשמר ולטפח הקהילה וחיי חברה למופת, הלוואי על כולם, אולם זו טיפה מוצלחת במכלול המתחדש של אחיזת עיניים כללית.

לסיכום עד כאן - או קיבוץ קיבוץ או יישוב קהילתי ואני מעדיף קיבוץ ומוכן לשלם המחיר. אני חוזר ומציע צוות שינוי "ממלכתי" מטעם המזכירות, וחלופות להכרעת הציבור לנושאי עבודה ופרנסה.

שבת שלום

אילן צור

פירוצת הציבור

החל מיום ראשון 19.7. נבצע שיפוץ ב"חצר ההגשה" של חדר האוכל. מדובר על שיפוץ קטן ומינימליסטי שעיקרו "עקירת" דלפקי ההגשה הקיימים מהרצפה, הפיכתם לניידים וסידורם בצורה שונה. הדבר יאפשר תצוגת מגוון מנות רחב יותר וישפר את ה"זרימה" בחצר. בתקופת השיפוץ האוכל יוגש בתוך שטח חדר האוכל. הפרויקט אמור להסתיים תוך שבועיים. לאחר מכן נעבור לשיטת חלוקת אוכל בשיטת "קפיטריה מלאה". אנו מתנצלים על אי הנוחות הזמנית שתיגרם לסועדים.

ישראל גינזבורג

שוב "סתומת פיות" ...

לפני מספר שנים, באה קבוצה, שנתמכה ע"י צוות "מחשבה תחילה", וביקשה מנדט להביא הצעה מפורטת לשכר דיפרנציאלי. הציבור דחה ברוב גדול את בקשתו. הסיבה הייתה פשוטה. כיוון שידעו במה דברים אמורים ולא רצו אותם אצלנו, נראה מיותר להתעסק בהצעות מפורטות. ברור שאם היו מעלים את הנושא לדיון ברמה העקרונית, איש לא היה מונע זאת. בכל זאת האשימו את המתנגדים (רב הציבור) בסתימת פיות...

לפני מספר חדשים, אחרי כשנתיים של עבודה של צוות מחודש, בעזרת יועצים (ועם תקציב גדול), אחרי אסיפות הסברה וחוגי בית נולדה גם חוברת בת 44 עמוד, שמציגה את המודל של "רשת ביטחון"/שכר דיפרנציאלי. אבל במקום להביא אותה לדיון ציבורי, חזרנו שוב לאותו המקום. הצוות הדיפרנציאלי מבקש מהציבור לאשר הכנת הצעה מפורטת הכוללת משכור משרות ברמה הפרטנית ביותר מבלי לקיים דיון במודל שהכינו, מודל המסביר די טוב לאן רוצים לקחת אותנו. הציבור שוב הכריע. הפעם ההחלטה קבעה שיתקיים דיון עקרוני תחילה. גם הפעם, בעיקר לפני הקלפי, האשימו בסתימת פיות... הפעם הכתובת הייתה הצוות השיתופי אשר ביקש דיון עקרוני בתכנית שלו לפחות.

עכשיו אנחנו אחרי 8 אסיפות של דיונים בעקרוניות. מתבקשת כמובן הכרעה עקרונית לאן דרכנו, והנה, אולי כצפוי, באסיפה האחרונה, נשלף שוב הטיעון של סתימת פיות.... שוב מבקשים להעמיד להצבעה הכנת תכנית מפורטת ומשכור משרות פרטני מבלי שתהיה הכרעה על הדרך או על הכיוון. אם לא יאפשרו להם, תהיה זו סתימת פיות. לא רק זה, מאשימים את הצוות השיתופי בתרגילים מפוקפקים כדי למנוע מהם את מבוקשם. זאת עקב כך שאנחנו מאמינים שהמאמצים (והתקציב) הכרוכים בפירוט וביישום וכן הרעש הציבורי הנלווה לכך, צריכים להיות מותנים בתמיכה ציבורית תחילה. במילים אחרות – אם הציבור תומך בשינוי המוצע, יש מקום וצורך בתכנית מפורטת, אם לא, אז חבל על הזמן ועל כל מה שכרוך בכך. והעיקר, בשום אופן אין לראות בהכרעה ציבורית אחרי דיונים ממושכים סתימת פיות.

נימוק נוסף שעולה שוב ושוב הוא שהחבר לא יוכל להחליט אם לא יידע בדיוק מה יקבל במודל של שכר דיפרנציאלי. זהו נימוק ברמה הנמוכה ביותר. במקום לדבר אל לבו או אל ראשו, מדברים בגובה הכיס. בפועל מנסים להראות לכולם שמצבם ישתפר. נוסף לכך שזה לא סביר, שוכחים שגם אם השכר יפה, אין שום ביטחון שהמשרה תישמר (הרי רוצים להתייעל). מלבד זאת צריך לראות גם את צד ההוצאות. כאן ביתר ביטחון אפשר להגיד שמה שמסובסד היום יתייקר מהר או בהדרגה. רוצה להגיד, חשוב יותר להבין מה משמעות המודל המוצע, מאשר מה

יגידו לך באופן אישי.

דוגמא נוספת של פיזור הבטחות היא בנושא מודל שני. כשנוכחו לדעת שהצעירים אינם איתם, מצאו דרך לפתות אותם, אומרים שיש מחשבה לשנות את מודל שני. לשנות אותו כך שרק 50% יהיו לפי ותק או שלוותק לא יהיה משקל כלל. אבל "שימו לב זו רק מחשבה, עוד לא החלטנו". למה זו רק מחשבה ולא הצעה? כדי שהוותיקים לא יתעוררו להבין שמה שהבטיחו להם בחוגי הבית כבר לא קיים. הוותק, שאמור לאזן את הירידה בכושר ההתפרנסות, בעזרת הנכסים שנצברו במהלך חייהם ועבודתם כאן, יהיה שווה פחות אם בכלל. עצם הדיבור המשתמע לכמה פנים יכול להיראות גם כתרגיל - רוצים לדעת מה בדיוק אנחנו מציעים, תראו בהצעה המפורטת. כאילו הנושא אינו עקרוני וכבד מספיק כדי להציג הצעה ועמדה ברורה בעת הדיון על העקרונות.

יוחאי יחיאלי

מזל טוב

לנפתלי מאירי

להולדת הנין

עמר

נכד לחיה ואורי פורן

בן לנטע ואיזיק

שפע זרכות

לכל המשפחות

מזל טוב

לבינה ולמרדכי גל

לרחל ולנחמן פונדק

לרות גל

לחופשיה פונדק

להולדת הנכדה-הנינה

בת לזוהר והראל

למשפחה המורחזת

שפע זרכות

מה נשתנה הלילה הזה ?

עם תום הדיונים באסיפה על עקרונות ההצעות לשינוי אורחות החיים בעין חרוד אנחנו נדרשים להחליט, שוב, איך ולאן ממשיכים.

מההתחלה ביקש צוות התחדשות להביא בפני הציבור הצעה מפורטת, כזו שתכלול לא רק עקרונות אלא גם תציג לציבור את הפרטים ואת אופן היישום ושה יוכלו כל חברה וחבר למקם את עצמם, לבחון ולהבין כיצד ישפיע עליהם השינוי באופן אישי. החוברת שהצגנו בפני הציבור אינה כזו ואין טעם לספור עמודים. כדי לעסוק בצורה מקיפה, הגונה ונכונה בשינוי אורחות חיים בקהילה מגוונת כמו עין חרוד צריך להיות יסודיים. צריך לעבוד בשיתוף הציבור, עם בעלי תפקידים ואנשי המקצוע בשטח וצריך להכין מודל כלכלי. כדי להכין מודל כזה אנחנו נדרשים למהלך שכבר נעשה בהרבה מאוד קיבוצים, שיתופיים ומתחדשים כאחד, המהלך הזה נקרא "משכור משרות". תהליך שפירושו ניתוח עיסוק אובייקטיבי של תפקידים ומקצועות על מנת לקבל את שווי המשרות. תהליך שבו מעורבים החברים והמידע שקוף וזמין להם. ההחלטה על משכור משרות אינה החלטה על שכר דיפרנציאלי ויעידו כל הקיבוצים השיתופיים שעשו את המהלך. מדובר בתהליך שכל חשיבותו בהשגת נתוני אמת. הכנת הצעה מפורטת כרוכה במאמץ ובכסף. שעות עבודה ואנשי מקצוע. האומנם עובדה זו היא סיבה לפסול את הצורך בהכנת ההצעה?

לפני כמה חודשים אישרנו במועצה הכנת הצעה לתכנון שכונה מערבית בעלות של מאות אלפי שקלים. לתכנון בלבד! נאמר במועצה שלמרות שהעניין עלה לא מזמן לדיון ונדחה בקלפי ולמרות שאין בתכנון כל אמירה האם תיבנה השכונה, התוכנית דרושה כשלב מקדמי להבאת הנושא לדיון ציבורי. ברור היה לוועדת תכנון כמו גם לחברי המועצה שלא ניתן לקיים דיון על עצם הקמת השכונה ללא תכנון מפורט שיכלול גם עלויות. ומה השתנה הלילה הזה?

כל החלטה, קטנה כגדולה שאנו עושים בחיינו הפרטיים, קל וחומר בחיים הציבוריים, כרוכה בשאלת המחיר. כמה זה יעלה לנו ומאיפה יבוא הכסף. אבל בבואנו לדון בשינויים באורחות חיינו אומרים לנו פתאום שקודם צריך להחליט על שינוי ורק אח"כ לבדוק מה זה השינוי הזה בכלל. האמנם? איזו חברה מקבלת החלטות עקרוניות, מהותיות ומשמעותיות בלי לבחון את כל העובדות?

יש בהצעה של צוות התחדשות נושאים שנותרו פתוחים. אחד החשובים בהם הוא שאלת הזכויות בזכות הוותק מול הזכויות מעצם החברות בקיבוץ. כאשר הצגנו את הצעתנו בצורתה הגולמית בחוגי הבית אמרנו במפורש שהמטרה היא לשמוע ולהשמיע. והציבור אכן השמיע דברים רבים. נושא זה למשל, אפילו שהתבסס על החלטה קיימת (מודל שני"י), היה מוקד לשאלות רבות ולסימני שאלה מצד חברים לא מועטים. כתוצאה מכך התעורר דיון בצוות התחדשות ובסופו של דבר החלטנו

להשאיר עניין חשוב זה לדיון ציבורי נוסף שיתקיים במסגרת הכנת ההצעה המפורטת.

ראוי ונכון שרק אחרי שנמצא את הדיון באותם תחומים שנשארו פתוחים, רק אחרי שיוכן המודל הכלכלי וכל חברה וחבר יוכלו לראות ולהבין מה משמעות השינוי עבורם, רק אחרי שיושלם תהליך ההכנה ויהיו לפנינו ההצעות המפורטות - נקבל החלטות על אורחות חיינו.

אילה אופנהיימר

תכנית החוג האזורי לספרות

עונה שבע עשרה - תש"ע

2010 - 2009

החוג מתקיים בימי ראשון, במועדון של קיבוץ עין חרוד מאוחד,

בין השעות 19.30 - 21.00

יום א' 1.11.09	אלון חילו : "אחוזת דג'אני" (זוכה פרס ספיר, שבוטל)
יום א' 29.11.09	אסף ענברי : "הביתה"
יום א' 27.12.09	בלהה בן אליהו : "תמונות מחיי נישואין"
יום א' 24.1.10	קריאה "באגדת הסופר" של ש"י עגנון (כרך "אלו ואלו") נורית גרץ : "בין היסטוריה פרטית להיסטוריה קולקטיבית" (ספרה "על דעת עצמו")
יום א' 14.2.10	המשורר רפי וייכרט : "המשפחה בשירה העברית"
יום א' 7.3.10	ד"ר דורית הופ : עיון "באשה בורחת מבשורה" על פי ספרו של דוד גרוסמן
יום א' 11.4.10	פרופ' מירי ברוך : "ילד אז - ילד עכשיו" - יחסי הורים ילדים והשתקפותם בספרות הילדים, מקום המדינה ועד היום.
יום א' 16.5.10	שי זרחי : שירת זלדה
יום א' 6.6.10	ד"ר אריאל הירשפלד : בין "שכול וכישלון" למשמר החיים - על הסופר י.ח. ברנר

אנו מפרסמים מראש את התכנית, כדי שתספיקו לקרוא את הספרים.

הערות : הכניסה להרצאות - חופשית.

ייתכנו שינויים.

בשאלות אפשר לפנות לאילה בשור : טל : (ע) 6485701 ; (ב) 6485689

מה שחצאים אוג' באוג 000

מזה זמן רב מדאיג אותי, ואני מאמינה שמדאיג עוד חברים רבים שעין חרוד חשובה להם, לאן מועדות פנינו? מה הולך להיות פה בעוד שלוש-ארבע שנים, האם נידרש שוב לתקנון העבודה המיתולוגי שכבר מזמן עבר זמנו ולוועדות שונות לאכיפה, לשמירת הסדר ומוסר העבודה? האם נזדקק לעוד מנהלים שכירים שיעזרו לנו בכך? מה שבטוח והכי מדאיג, שמספר החברים בעין חרוד יפחת ובדרך הטבע גילם גם יעלה, מעמד "החצאים" (חצאי משפחות) יגדל ויתעצם, ולמה לא בעצם? דאגתי זו התחדדה בחג הבר-מצווה שהתקיים לאחרונה על המגרש שלנו ובו הוטל על עשרה ילדים להרים ערב, שהיה נחמד מאוד, אך כמחצית מהילדים הם לא ילדי עין חרוד. מספר תינוקות בודדים בשנה האם זה העתיד שלנו? רק שינוי מהותי יעזור לנו, ויש המון דוגמאות טובות, נולדים המון תינוקות במשקים המתחדשים, בנים חוזרים לחברות בקהילתם, חיי התרבות משגשגים ואין צורך במודעות דרושים כל שני וחמישי למשימות שונות במרקם חיינו, חגים וכו'.

אני בטוחה שהשינוי הוא חיוני ומאמינה שהוא אפשרי.

נינה פלס

עוצרים באדום

עלות תיקוני רכבים שנפגעו בתאונות בחודש יוני: 32.400 ₪.

רכב של יורם אבן שושן יצא מהחניה ופגע בעמוד חשמל סמוך.

הנזק: כנף קדמית שמאלית, ופנס ראשי שמאלי - שבורים.

רכב של יובל בריל עבר תאונה והושבת לשלושה ימים.

החשבונות: בדרך.

הגנבים ממשיכים להצטייד באביזרים מפינת שטיפת המכוניות,

אביזרים שבלעדיהם הפינה מתקשה למלא את ייעודה: מברשות

(שהיו מסומנות) ואקדח אוויר. כך לא נוכל להמשיך לקיים את המתקן.

בינה גל

Thinking Through Literature

"חשיבה באמצעות ספרות" זה שם הספר שכתבו וערכו ג'ודי הן - דוקטור לספרות ג'ודי הן - ועמיתה מִיָּדָה נחושתן, מפקחת לשעבר על לימודי אנגלית. מנסיעותינו המשותפות לעפולה (באדיבותו של עזרא) ידעתי על הפרויקט וביקשתי מג'ודי לכתוב על כך לקוראי היומן. לפני שנה יצא הספר לאור וג'ודי נענתה לבקשתי.

הספר, "חשיבה באמצעות ספרות", מיועד לכיתות יו"ד-י"א, לנבחנים בבגרות אנגלית ברמה של ארבע וחמש יחידות. תוכנית בחינת הבגרות בספרות אנגלית מוכתבת בחלקה הגדול על ידי משרד החינוך אך חלקה ניתן לבחירת המורה. ספר זה הוא בבחינת הצעה למורה בבחירת חומר ספרותי מודרני ומעודכן. הספר מורכב משני ספרים נפרדים: אחד לתלמיד והשני מדריך למורה, המתייחס לפרקים הספרותיים בראשון.

בספר לתלמיד נפתח כל פרק בציור או שניים ובהמשכו שתיים-שלוש יצירות ספרותיות: שירים או סיפורים קצרים. במקביל, בספר למורה ניתן חומר רקע המתייחס ליצירות האמנותיות ולקטעים הספרותיים. חומר רקע זה, שנכתב על ידינו, כולל הצעות למערך השיעור ולהדגשים המתבקשים.

איך הגעתן לכתובת הספר?

שותפתי ואני זיהינו מחסור בספרות בשפה האנגלית שתעניין את התלמידים בגיל התיכון. נוסף לכך למדנו על קיומה של תיאורית למידה מקובלת בימינו הנקראת, (Higher Order Thinking Skills מיומנויות חשיבה בדרגה גבוהה), גישה העומדת כיום במרכז התיאוריות הלימודיות במשרד החינוך. לאור זאת שילבנו את יישום התיאוריות האלו בסוג השאלות המיועדות לתלמידים, והנחינו את המורה בתפיסה זו שעמדה בבסיס עבודתנו.

קטעי הספרות כוללים סופרים מוכרים כרוברט פרוסט, ויליאם בלייק, רוברט לואי סטיבנסון, אדגר אלן פו וארנסט המינגווי. ישנם גם סופרים חדשים, אמריקאים ובריטים, שפחות מוכרים ואנו מקוות שבזכות ספר זה יפתח להם חלון להיכרות איתם ועם יצירותיהם.

פרקי הספר עוסקים במגוון רחב של נושאים כגון: אהבה, בדידות, לבטי התבגרות, גורל, מלחמה, נקמה, התגברות על מכשולים וחשיבה יצירתית.

בולטות במיוחד שלוש יצירות בנושא השואה. פרק זה בא לענות על בקשת מורים רבים שביקשו יצירות משמעותיות ללימוד הנושא. נראה לנו שיש בפרק זה תשובה הולמת לציפיותיהם.

איך כותבים ספר במשותף?

"זכינו בנס", עונה על כך ג'ודי, ומסבירה:

היכרותי עם מידה נחושתן החלה לפני שנים רבות עוד כשנפגשנו בהשתלמות מורים בשנות השבעים. שמה היוצא דופן נשאר חרוט בזיכרוני, ומדי פעם קיבלתי דרישת שלום ממנה. לפני עשר שנים, בתפקידה כמפקחת על לימוד אנגלית בצפון, פנתה אליי להעביר השתלמות למורים ושוב חודש הקשר בינינו. לפני ארבע שנים העברתי השתלמות נוספת על פי בקשתה.

לפני שנתיים וחצי פנתה אליי בהצעה לכתיבה משותפת של ספר לימוד. נענית בחיוב וזו הייתה תחילתה של עבודה משותפת מופלאה.

מופלאה?

אכן כן. זו ממש המילה המתאימה לתאר את עבודתנו המשותפת. מסתבר שחיינו התנהלו בקווים מקבילים ושתינו בעלות תפיסת עולם דומה בנושאים רבים. לתדהמתנו גילינו שאנו משלימות אחת את השנייה - מילים, משפטים ומחשבות - בתיאום מופלא. הייתה זו עבודה מעניינת, מאתגרת ומהנה. אמנם לא תמיד כל מה שנראה לנו מתאים התקבל על דעת עורכת הספר ולא פעם נאלצנו לחזור ולכתוב מחדש את הפרק. הספר הוזמן על ידי "חברת אריק כהן" המוציא לאור הראשי של ספרי לימוד אנגלית בארץ, ולכן היה עלינו לקבל את חוות דעתם. עבדנו על כתיבת הספר כשנה ורבע באופן אינטנסיבי. בתחילה עבדה כל אחת מאיתנו בעצמה ואחת לשבוע נפגשנו. בחצי השנה האחרונה עבדנו יחד ארבעה ימים בשבוע.

הספר יצא לאור לפני כשנה וכבר נמצא בבתי ספר רבים כולל בית ספרנו. אנו מקבלות הדים חיובים רבים ובעיקר ממורים שאינם דוברי אנגלית מהבית.

מדוע דווקא הם?

נראה לי שמורים ששפת אִמם אינה אנגלית נרתעים במודע או שלא במודע מלימוד **ספרות** אנגלית, אולי בגלל חוסר ביטחון ביכולתם. ספר ההדרכה למורה המתלווה לספר הלימוד מאפשר להם לנתב את דרכם בביטחה בהוראת החומר הספרותי. אנו מקבלות משוב חיובי גם מהתלמידים. התלמידים נהנים מהקטעים הספרותיים המדברים אליהם, ומציינים לטובה את רענותם ועדכנותם.

האם תכתבי ספר נוסף?

לא בקרוב. ספר זה לקח ממני הרבה אנרגיה וזמן, אם כי נתן לי גם הרבה סיפוק והנאה. בחמש השנים האחרונות אני מלמדת בטכניון שני קורסים: כתיבה אקדמית לדוקטורנטים, ואנגלית עסקית לתואר ראשון. נוסף לכך אני מתרגמת לאנגלית טכסטים שונים כמו קטלוגים ל"גלריה העירונית לאמנות" בעפולה ועוד.

כידוע, השלימה ג'ודי דוקטורט בספרות אנגלית העוסק בסופר האמריקאי המינגווי. כרגע אני עובדת על מספר מאמרים בנושא המינגווי, ומאמר אחד על ספרות יהודיות אמריקאיות מאז 1980. מאמרים אלו מיועדים לכנסים ספרותיים שאמורים להתקיים באוניברסיטת פנג'אב שבצפון הודו ובשווייץ. זכיתי שמלאכתי גורמת לי שמחה וסיפוק רב. ההוראה היא בנפשי. עד היום אני נלהבת ללמד ונהנית מההוראה, אני מאמינה שהיא שומרת אותי צעירה.

כנראה שעל כך יש הסכמה בין הסטודנטים. על פי תוצאות סקר הוראה הנעשה על ידי אגודת הסטודנטים, זכתה ג'ודי בפרס: "על הצטיינות יתירה בהוראה".

זכייה זו החמיאה לי מאוד וחיזקה את אמונתי בדרכי, ואת אהבתי להוראה, מסיימת ג'ודי את דבריה.

ולנו לא נותר אלא לברך את ג'ודי ולאחל לה עוד שנים טובות של עשייה פורייה ומהנה.

סיפרה ג'ודי הן,
רשמה זיוה אופנהיימר

אסותי' עס ... ריטה

מה היה התמריץ שהאיץ בריטה לפנות אליי בבקשה שאתרגם את סיפור חייה וחיי בני משפחת רושינה בורלא כהמשך לספרה הראשון, "מרבד טלאים", אשר תורגם לאנגלית היה הרושם שעשתה עליה הכתבה על הביקור שלי ושל עמי בקובה, מדינה ענייה עד כדי עלבון וצער ויפיפייה עד מרומי הרקיע. אני, נעניתי לאתגר מתוך אהדה רבה לריטה כאדם וכאשת שיחה מרתקת ומעניינת ו... יצאתי למסע.

נערכנו כמו אל תרגיל צבאי ממושך, מקפידות על שעות מפגש קבועות, מקפידות על סדר הקריאה הכתיבה והתרגום. נמנעות מ"בזבוז זמן" אך בהחלט אין אנו מוותרות על פטפט, צחוק ורכילות-נשים כמו שנאמר בספרו של חנניה רייכמן, בדיחות בחרוזים, "קצת רכילות על זוג מוכר ממתיק התה מכל סוכר" ושתינו יצאנו נשכרות זו מזו.

נפגשות פעם פעמיים בשבוע במשך תשעה חודשים. כל מפגש בין שעה וחצי. ריטה מתרגמת מפורטוגזית את מסע חייה לעברית, אני רושמת מילה במילה והזמן חולף כהרף עין.

בביתי אני מעבדת את הרשימות למשפטים בעברית שיביעו נכונה את חוויותיה. במפגש השני - אני מקריאה לריטה את התרגום שלה מפורטוגזית לעברית, ריטה מאשרת שאכן כך סיפרה, אני מקריאה לה את העיבוד שלי לעברית ותוך כדי הקריאה אני מתבוננת בריטה ורואה כיצד עיניה בורקות מהתרגשות. לעתים היא מבקשת שינוי לעיתים מתקנת שגיאת שם פורטוגזי "שהתקמט" לי בעברית. הזמן לא עומד מלכת ואני כבר מצפה לפגישה הבאה.

הפרקים נערמים ומבקשים להיכנס אל המחשב. לדאבוני איני נמנית בין ידידי המחשב, לכן פניתי לשביט בתי ולנכדי שקד, שידיו זורמות מעל גבי הקלידים, שיושיטו עזרה ושניהם נרתמו ל"מבצע ריטה".

עשרים ושתיים האותיות הפכו עצמן לספר השר את שירת מסעותיה של ריטה הנקרא "כיוונים חדשים".

בספרה זה נמצא מסעות חיים המתחילים משנת 1963 עם עלייתה של ריטה, אמה, שני ילדיה הצעירים ושני ילדיהם של ישראל והילדה אחותה לישראל.

מסעות חיים השטים בים סוער של משפחה מלוכדת הנופלת אל תהום עמוקה מצער כאב ואובדן בברזיל.

מסע בארץ עם חבלי קליטה קשים בנתניה.

ריטה שבעברה בברזיל לא נמצא החלום הציוני הנלהב בראש מעייניה, כאן בארץ

אינה מאבדת תקווה. למרות קשיים כלכליים וקשיי הסתגלות למנטליות

ולבירוקרטיה הלא פשוטה שנתקלת על כל צעד ושעל, ממשיכה במסע חייה בכל עבודה כדי לפרנס את משפחתה ובד בבד מתחילה להאמין שאין לה ארץ אחרת.

ריטה במסעותיה שטה בין עבר לעתיד, בין עבר להווה, בין חלום למציאות, עצב וכאב נמהלים באופטימיות ושמחה המחזקים ומחזיקים את ריטה גבוה מעל פני המים.

פרק נכבד בזיכרונותיה נותן ביטוי מוחשי ומרגש על עוצמת הגעגועים אל העבר העצימים יותר ויותר ככל שהזמן חולף.

בטיול חלומי שעורכות האם ושתי בנותיה אידה ודיוה לברזיל לאחר שלושים שנות היעדרות, כל אחת ביומנה שלה משאירה חותם רב רושם של חוויות זיכרונות וגעגועים הנכתבים כשירת הלל לברזיל.

ריטה שמרה על היומנים לבל יינזקו והם מוגשים כפיוט צרוף לחושים ולמראות אשר טעמם כטעם הגעגוע. יערות עד הרוחשים בצפורי גן-עדן. מסעדות על אם הדרך אשר ריחות תבשיליהן כטעם זיכרונות נעורים ואושר. מסע חיים שלם המגיע בשנת 1965 אל קיבוץ עין-חרוד וכאן בפעם הראשונה מאז הנחיתה בישראל מרגישה ריטה כשבה אל הבית האמיתי.

בפברואר שנת 2007 מסיימת ריטה את מסעותיה וכותבת ביומנה: "היום בגילי המתקדם אני מרגישה כאדם שכבר אכל "ארוחה טובה ומשביעה" ורוצה עכשיו ליהנות ממנוחה טובה ונעימה. אינני מצפה ומחכה לחוויות מסעירות, אני חיה את חיי היום יום ומתפללת לבריאות טובה".

מסעותיי שלי עם ריטה תמו, אך בהחלט עוד לא תמה הסאגה המשפחתית הענפה של ריטה, שזה סיפור בפני עצמו.

ריטה אינה יושבת בחיבוק ידיים בביתה מסביר הפנים, וממשיכה לכתוב קטעי יומנים וסיפורים לבניה לנכדיה ולניניה.

יונה'ה שפירא

חומרי ניקוי ידידותיים לאדם ולסביבה

מדוע ידידותיים? כי הם מיוצרים מחומרים טבעיים שהמגע איתם אינו גורם לפגיעה בעור האדם או בדרכי הנשימה, ופירוקם לא מזהם את מקורות המים או את האדמה.

חדש על המדף בכלבו זוהר: סדרת חומרי ניקוי טבעיים של חברת אקולוגי, במחירים אטרקטיביים.

המחירים שווים למוצרים בעלי אותה מטרה, בחלקם אפילו זולים יותר. מה יש לנו:

- ✓ סבון לניקוי כלים
- ✓ סבון לניקוי חלונות - בבקבוק בעל מתז
- ✓ סבון לרחיצת הרצפה
- ✓ סבון רב תכליתי לניקוי הבית: כלים, משטחים, שירותים, רצפות ועוד
- ✓ מסיר שומנים לתנורים סירים ועוד
- ✓ סבון מסיר כתמים

נסו והיווכחו ביעילות המוצרים. נשמח לקבל תגובות ותוצאות. אנא שתפו אותנו בחוות דעתכם על המוצרים.

נדב רז וצוות איכות הסביבה

משתתפים בצערה

של משפחת ברוידא

במות האחות

חגית צי

שלא תדעו עוד צער

"זוהי הרפתקאת חיינו" קורס מד"צים 2009

עם תחילת החופש הגדול יצאנו לקורס המד"צים (מדריכים צעירים) במסגרת תנועת הנוער "המחנות העולים", אשר התקיים ביער לביא הסמוך לצומת גולני. זו הייתה חוויה מאתגרת, מעניינת, מלמדת וחשובה.

אז מה היה לנו?

"פלאגים, פלטינות..." (סתם סתם)

בקורס השתתפו חניכים מכל רחבי הארץ, מקיבוץ אילות שבערבה הדרומית עד לקריית מוצקין בצפון. איך שהגענו חולקנו לשבעה חוגים (קבוצות) מעורבים, קיבלנו כובעים ולבשנו חולצות כחולות של התנועה אשר ליוו אותנו בעשרת ימי הקורס. במסגרת הקורס עברנו והעברנו פעולות ופעילויות שונות כמו: טיול, קבלת שבת, בנייה מחנאית, ערבים חברתיים, הופעות ועוד.

למה לצאת לקורס מד"צים?

קודם כל כי זה טוב וכיף, ומכירים חבר'ה חדשים מכל הארץ. בנוסף על כך, ליציאה שלנו לקורס יש השפעה על החינוך בעין חרוד, ועל הערכים של הילדים שנדריך. צריך להפוך את היציאה לקורס מד"צים ואת שנת ההדרכה למסורת בעין חרוד כדי שתמשיך להיות בו פעילות חינוכית של התנועה. בשנה הבאה נדריך את אחת מכיתות דה"ו ונעביר להם פעולות מגוונות (נלמד אותם להכין לנו קפה) ברוח ערכי הקיבוץ והתנועה ובעיקר כיף, גיבוש והנאה. בהזמנות זו אנחנו רוצים להגיד תודה לארבל דרוקר, הקומונר והמדריך שהדריך אותנו במשך כל השנה. תודה!

בברכה

נוף יוסף ועמרי גרדי

משולב 2009

טיול בנחלי הגולן ועבודה סביבתית בכנרת

כל דבר שאנחנו עושים בחיים, קרה מתי שהוא בפעם הראשונה. לרפאל, אושר, כרמי וכן מכיתה ח' זה קרה בטיול המשולב של המחנות העולים בשבוע הראשון של החופש הגדול. זה היה הטיול התנועתי הראשון שלהם. הפעם הראשונה שהיו צריכים להביא כלים רב-פעמיים כדי שיהיה להם במה לאכול, כיוון שבטיולים של המחנות העולים לא אוכלים בכלים חד-פעמיים. הפעם הראשונה בה עבדו למען ניקיונה של הכנרת במהלך טיול - פריצת שביל סובב כנרת למטיילים באזור בית ירח וטבחה וניקיון חוף כורסי. זו גם הייתה הפעם הראשונה שהם קנו לעצמם את האוכל לטיול, הביאו את כלי הבישול ובישלו לעצמם את האוכל על מדורות שהם בעצמם הדליקו. זו הייתה חוויה חדשה ומאתגרת בשבילי ובשבילם - היכרות ראשונה ואמיתית יותר של החניכים עם המחנות העולים - לא רק פעולה בקיבוץ או פעילות אטרקטיבית כמו נסיעה לחרמון אלא טיול של ממש, עם נורמות ומוסכמות אחרות מן הרגיל.

כמו כל דבר שעושים בפעם הראשונה, הטיול היה מאתגר ומחדש וגם העלה פה ושם קשיים אצל החניכים וגם אצלי. אך מסלולי הטיול פיצו על כל העניין - הזוויתן, היהודייה בעל הסולם הארוך שמוביל לתוך בריכה עמוקה והמסלול הרטוב של הזאכי, בו אתה נאלץ להרטיב את כל גופך כולל הלחם בתיק שלא נאטם מספיק טוב.

חניכים מספרים על הטיול:

"הייתה חוויה מיוחדת. לטייל, לבלות בלי ההורים, לישון ולהכין אוכל לבד. היה נחמד לפגוש ולהכיר חבר'ה מכל הארץ שהם גם חניכים של המחנות העולים. היה גם חשוב מאוד לעשות משהו בשביל הארץ, היינו שותפים בפינוי שבילים ליד הכנרת כדי שיוכלו לטייל ולראות אותה. לסיכום היה אדיר!" (רפאל)

"היה מעצבן שעצרנו במהלך הטיול הרבה פעמים והיה נחמד להציק לארבל..."

בשורה התחתונה היה טיול טוב. החניכים נהנו, על-אף שהייתה זו גם חוויה חדשה. נאחל לעוד הרבה טיולים מהנים ומלמדים בתנועה.

עלה נעלה

ארבל

עמליה שמאלי ז"ל

על קברה

עמליה נולדה בראשון במאי 1921 בצריף דלפון שעל הר הכרמל. אביה, נחום, היה אז חבר בגדוד העבודה ועסק בנטיעות על הכרמל. בהיותה בת שנתיים, לאחר מות אחותה, רזיאלה, הצטרפו, הוריה והיא, לעין-חרוד שם שולבה אל קבוצת הילדים הראשונה של הקיבוץ. בהיותה בת חמש התלוותה אל הוריה, סוניה ונחום, לשליחות בפולין, שם בילתה כשלוש שנים. כחצי שנה לפני תום השליחות נולד יאיר, אחיה. בהיותה בת שמונה וחצי שבה המשפחה המורחבת לעין-חרוד שליד המעיין.

היא נכנסה ללמוד בבית-הספר המקומי ביחד עם אותה קבוצת ילדים ראשונה. בבית-הספר פגשה את מוֹכָה וְרַבָּה משה כרמי אשר ישאיר את חותמו עליה לאורכן של כל שנות חייה.

כשנה לערך לאחר שובה העתיק הקיבוץ את מקומו שעל המעיין אל מרגלות גבעת קומי הסמוכה. בסיומה של תקופת הלימודים ירדה אל ים-המלח שם עבדה בשטיפת כלים במטבח של עובדי מפעל האשלג. זמן קצר לאחר מכן הצטרפה לקיבוץ בית-הערבה כרפתנית, בניגוד להחלטת האסיפה הכללית בעין-חרוד. לביא וציזלינג כינו אותה "בוגדת". בבית-הערבה עבדה גם בשטיפת אדמות שנועדו בעיקר לגידולי עגבניות.

ב-1941 התגייסה לפלמ"ח עם חמשת הבנות הראשונות. בפלמ"ח עסקה באלחוטאות ובהעברת עולים מסוריה ולבנון. לאחר שלוש וחצי שנים פנתה חזרה אל בית-הערבה שם פגשה את צבי. בחנוכה 1945 הם נישאו וכשנה לאחר מכן הם הולידו את הדס. בעקבות מלחמת העצמאות הם נטשו את בית-הערבה וקבעו את ביתם בעין-חרוד. בספטמבר 1948 נולדה אילת, צבי אז נלחם בדרום. עמליה התקבלה לנגריה. ב-1050 נולד גדעון. בעצתו של מנחם גולן השתלמה בהוראה והשתלבה בצוות המורים והמדריכים של חברת הנוער.

בתום שלוש שנים חזרה ללימודי ההוראה לשם קבלת תואר ושבה ללמד בבית-הספר המשותף. תמר נולדה ב-1954.

עמליה עבדה כמחנכת ומורה בכתות יסוד לאורך עשר שנים.

ב-1972 נסעה עם צבי לתקופה בת ארבע שנים לשליחות בארה"ב. בסיומה של התקופה נכנסה לעבוד במתפרה.

לפני עשרים וארבע שנים איבדה את בעלה. את השנים שלאחר מותו עשתה בין המתפרה לטיולים בעולם וטיפוח הגינה. לפני ארבע שנים נאלצה לעזוב את פינתה המטופחת בקיבוץ ועברה לדור בבית-הדר.

אימא יקרה, נוחי בשלום על משכבך.

סבתא יקרה שלי,

אני יושב ומנסה לכתוב לך כמה מילות פרידה. מוצף בזיכרונות, מילים, דמעות והרבה געגועים.

לא פעם בדברים שהיו לי איתך, נשמע, כי השלמת עם המוות, אשר נראה בעינייך כבר באופק.

קשה היה לי לשמוע זאת ולא רק מפני שרציתי אותך עוד בחיי, אלא שהדבר אינו הלם את אותה אישה שעברה כל כך הרבה דברים בחייה, כל כך הרבה דברים קשים ומייסרים אותם שמעתי מפיך לא פעם.

אובדן אחותך הבכורה בהיותך צעירה בימים, פרידת הוריך, אובדן חבריך לנשק בפלמ"ח ובמלחמת השחרור, הקמת בית הערבה ונטישתו, מחלתו הארורה של סבא ומותו בטרם עת ועוד ועוד..

הכאב קשה לי עוד יותר סבתא, הצלילות שבך דמתה למי המעיין בו העברת את שנותיך הראשונות, כמה הייתי רוצה לטעום ולו רק פעם אחת נוספת מאותו המעיין הצלול המבעבע בך.

אני זוכר היטב איך בהיותי תלמיד, הלכתי מאושר וגאה כמעט מדי ערב אלייך ואל סבא, את עזרת לי בתנ"ך, גיאוגרפיה, היסטוריה וסבא בשרטוטים.

איזו זכות וחוויה הייתה לי להיעזר בך ולשמוע את כל הידע העצום אשר נאגר בך. אני יכול לומר לך סבתא, שחלק לא קטן מאישיותי נצרב עם השנים בהיותי הנכד שלך ושל סבא.

תמיד ראיתי בכך אור גדול להתחמם בו ובמיוחד להתגאות בו.

סבתא יקרה ואהובה שלי, את חסרה לי בנוף היומיומי, דור של אגדות שהולך ונעלם מנוף הארץ אותה בנו, אהבו ונלחמו. זכות וגאווה גדולה הייתה לי להיות לך לנכד, אלתרמן שאותו אני כל כך אוהב ולא מעט בזכותך היטיב לתאר, כי את "מגש הכסף עליו לך הוגשה מדינת היהודים". עבורי סבתא, את וסבא שכעת שניכם כבר לא עימנו יותר, אך שוב ביחד זוג לתפארת, עבורי סבתא אתם תמיד הייתם ותמיד תהיו מגש של זהב עליו ולאורו גדלתי וחונכתי.

אני יכול לעמוד על פי קברך הטרי ולדבר עוד שעות רבות, כמי שבאמת היטיב להכירך לפני ולפנים ויודע להבדיל בין עיקר לתפל, את היית גדולה מהחיים.

אוהב, עצוב, מתקשה לעכל שלא אראה ולא אשמע את קולך יותר ובעיקר מתגעגע.

נכדך הבכור,

ניב

לזכרו של עמוס גלבע מראשוני ילדי המעיין

עמוס הגיע לעין חרוד כתינוק. אמו נפטרה בלידתו. אביו ברוך גולדשטיין הצטרף לקיבוץ במעיין. עמוס עבד שנים רבות ברפת, בהמשך עבר לקיבוץ מנרה, שם ניהל את הרפת. הוא נישא למרים בתם של אהרון ואלה שלגי והקימו את ביתם במושב ארבל. יונתן אדר כתב לזכרו את הדברים הבאים.

היה הייתה חבורת ילדים בחיק ההר ולא עוד אחת כמוה בעולם. מתוכה עלה ובא משה טבנקין שיכתוב את "השכול מתהפך בגננו כחרב.." "מתוכה עלה ובא זרובבל גלעד שיכתוב את "מסביב ייהום הסער" ואת "שורשי הנחל", ומתוכה עלה ובא עמוס גלבע שהשאיר לנו בכתב ידו נכס ספרותי שאין משלו: חוויית הפגישה במשק ההולך ונבנה בגבעת קומי, של ילד כבן חמש-שש, כפי שהוא זוכרה במלאת לו י"ב. עמוס בא לעולם ביי"ג בטבת תרפ"ג בבית היולדות בצפת אל יתמות שנכפתה עליו במוות עליו אמו לאה. ולמה הגיעו הוא ואביו לעין חרוד דווקא, אינני יודע ונכון יותר לומר שאני כן יודע, שחברי עין חרוד של הימים ההם, קורצו מחומר מיוחד, שמי שנקלע אל מצב שראוי לעזור לו, הזמן. וזכורה אחותו של יוסף חיים ברנר, בתיה, שזכתה להשתלב בעין חרוד, וזכורה זוגתו של ברל כצנלסון, לאה, וזכורים שרה-חיה ושני ילדיה יוסיק ויצחק שעין חרוד פתחה למענם את דלתה במוות עליהם אבי המשפחה איש "השומר" יחזקאל חנקין, וכך גם לברוך ובנו עמוס פתחה עין חרוד שער.

מנקודת ההשקפה של היום הזה יתמה המשקיף מה היה רע להם, לעינחרודים, המקום בחיק ההר, אלא שבאותם ימים הפחידום מחוללי הקדחת, היתושים, וכשהחלה הבנייה בגבעה המרוחקת, שקראוה "גבעת קומי", מי שנעצבו לנוכח המעבר, היו ילדי עין חרוד שכבר טעמו את הטבע שלא היה כמותו ולא יהיה כמותו עד עולם, שאין מקום שני כמעין הזך לטבול בו, וצל תחת עציו לפוש, והר לקפץ על סלעיו, וסוס כ"ראשון" להעריצו, וסוסה אצילה כ"מרימציק" לאהוב, ושמותיהם של הסוסות, הסוסים, הפרדים והפרדות באורווה יודע כל ילד.

ועולם של הילדים השתרע ככל שהשיגה העין, וגדר לא הייתה להגביל את שוטטותם, ולא כעין חרוד החדשה שהלכה ונבנתה בגבעת קומי, שהוקפה בגדר ושערים, ואלה היו הילדים שבפקוח עיניהם לראשונה הייתה קומת שתילי האקליפטוס שניטעו מימינו ומשמאלו של הנחל כקומתם, ואלה היו העצים שראום הילדים בטיוליהם עם הגנת צומחים ומתגבהים בן יום ובן לילה, ובטולם היומי שוררו את, "שם בחורשה מעיין מים, נרוצה נטבולה את הרגליים, שם בחורשה מנשבת הרוח, תחת עץ רענן נשכב לנוח", ותגידו: מה לא בסדר לאהוב מקום כמו עין חרוד של מעיין וצריפים ואוהלים, ולא את הבתים מבטון ורפת מבטון שנבנו בגבעת קומי?

וכשחלוצי קיבוץ יגור חסרי הידע החלו בונים את קיבוצם בחיק הכרמל, נתבקשה עין חרוד, ולא היה מתאים למשימת ההדרכה מאביו של עמוס, ששימעו כירקן מעולה נודע בשערים, ורק שאלה קטנה עמדה כנגד רצונו לצאת יגורה: מה עושים עם הילד? ובאותם ימים הגיעה עינחרודה חלוצה צעירה ושמה חסיה ליפשיץ (לימים אדר) ולא צריך היה לרמוז לה, ולא צריך היה להציע לה, ולא צריך היה להטיל עליה, והלכה אל ברוך ואמרה לו: "אהיה לו לעמוס הקטן כאם", ואני זכיתי להכירה, שכשנולדו ילדיה שלה, יכלה לומר לברוך, "את שלי עשיתי", והקשר אל היתום, והרגשות, לא פגו ולא נחלשו כשהיה עמוס לבחור, וגם לאחר שדרכו הובילתו אל מחוץ לעין חרוד, ויעיד המכתב שנכתב בידי של הילד עמוס במלאת לו י"ב, והכתיבה, למי שזכה וראה, תמה מעין כמות:

י"ז בחשוון תרצ"ו 1935

לחסיה החביבה היקרה לי. בשמחה ובאהבה קיבלתי את מתנתך היקרה. הנה אני יושב על יד השולחן ולפני מונח זר פרחיך וסיפרך המכורך כריכה נאה. בעיפרון הנובע שאבא נתן לי ליום הולדתי אני כותב לך. וזה מה שרוצה אני לכתוב לך. זוכר אני ביום ששי אחד אחר הצהריים בעודי בעין-חרוד שליד המעין, נסעה עגלת החלב לקומי ואני חשקה נפשי לעלות אליך אומנתי היקרה. שאלתי את העגלון אם אני יכול לעלות אליך. אמר לי "כן, תיכף ומיד". עלינו ונסענו. באנו לקומי והנה חול, זיפזיף, בתים, רפתות, ואיה הצריפים והאוהלים? אין! פה רוח קרירה נושבת, ואני מביט סביב ותמה על הסביבה הריקה מעצים, ממעיין ומצל. אני בא אליך לחדר והנה את היקרה יושבת וסורגת פוזמק. דפקתי על הדלת והנה קפצת אלי, נשקתיני על מצחי ודמעה נפלה על לחיי. דמעה חמה זו לא תשכח מנגד עיני, דמעת אומנתי היקרה שהיתה לי לאם, למיניקתי, ולאם מסורה באהבה כאילו אני בנך. מזמין אני אותך לחגיגה שתהיה ביום ששי.

שלך עמוס

וכמו שזכה מחזור ד' של בית הספר לשם מקורי משלל רעיונותיו של המורה משה כרמי, ששמה של הכיתה יהיה בישראל "כיתת היוספלים", ומחזור ו' קיבל עליו את השם "הצפרירים", ומחזור ז' "עוזרדים", זכה מחזור ה' ששמה של הכיתה בישראל ייגזר משמו של התלמיד עמוס גלבוע, ומשפט יכול להישמע כך: "הצפרירים והעמוסים יאכלו אחרי היוספלים", ואיזו נשמה הייתה לו לעמוס. כשהיו עגלוני פלטפורמות המספוא מביאים תלתן-קציר-ראשון והגדילן הקוצני רב בו מהתלתן, אמרו הרפתנים: "לא רוצים. זרוק את זה לזבל, אך בהביאי אל הרפת תלתן-קציר-שלישי, והוא עסיסי ותאוה לחיך, הייתה פורצת מפיו של הרפתן (עמוס) אופרה בסופרן, שהברות מוזרות ביטאו את תפקידן של המילים. ובעוד הפרות האסורות בשרשרות, מנענעות ראשיהן מעלה מטה בבקשן, "עמוס, לתלתן כזה אנו משתוקקות", היה עמוס טובל ראשו בערימה, ודמעות של גיל זורמות מארובותיו. יונתן אדר

יאן תרזות

לפני כשבוע ציינו באירוע רב משתתפים את פתיחת הבריכה והקיץ. באירוע שילבנו גם את ההתרמה השנתית של כיתת בר-המצווה. הייתה אווירה מצוינת, שיחקנו, טעמנו, חנכנו ותרמנו. תודות לכל מי שתרם למאמץ ובייחוד לכתה ז', ההורים והמדריכות. עוד בסימן סיכומים: חוגי העמקים יצאו לפגרת הקיץ. גם השנה אירחנו אצלנו את חוג הביטחון ואת ערבי הזמר עם שרה'ליה שרון. זה המקום להודות לאלו שניצחו על המלאכה מטעמנו: ניצה סמילנסקי על חוג הביטחון ובינה גל על ערבי השירה ולכל אלה שסייעו להם לפני ואחרי. בהזדמנות זו אנו פונים לחברים המוכנים לתת כתף ולתרום לעניין - נשמח לכל עזרה, גם בחוג הביטחון וגם בערבי השירה עם שרה'ליה שרון!

וקצת על מה שצפוי לנו בהמשך:

- ביום שלישי 28/7 ב-30:16 במועדון - "ילדוג'אז". מופע שירי ילדים בעיבוד ג'אז עם יעל ארנון (המורה למוסיקה בגנים שלנו) ולהקתה. מומלץ ביותר לכל המשפחה.
- בתחילת אוגוסט יתקיים פסטיבל "מחוברים באהבה" המשותף למועצה שלנו ולעמק המעיינות. ב-5/8 במצפור חפציבה (מתחם שהוכשר במיוחד לאירוע) יהודית רביץ בהופעה וב-6/8 רמי קליינשטיין במופע החדש. כדאי למהר ולהזמין כרטיסים במועצה, מספר הכרטיסים מוגבל.
- אירוע ט"ו באב המתוכנן לאמצע אוגוסט, עדיין מחפש "הורים", כלומר צוות שיוביל וירים ערב שכזה (נשמח לפנים חדשות ומרעננות).
- המייל, הפקס והסלולרי פתוחים ואפשר גם על המדרכות...
- באותה נימה אנו פונים לציבור בקריאה להתנדב להוביל ו/או להיות שותפים בצוותי חגי תשרי: ראש השנה וסוכות. הזמן הולך וקצר והמלאכה מרובה...
- וקצת לפני החגים, י"ח באלול. לאור הצלחת טיול המשק ההמוני בשנה שעברה, החליט צוות הטיולים לארגן גם השנה טיול במתכונת דומה. רשמו לפניכם את התאריך: יום שישי, 4/9, בשעות הבוקר והצהריים. פרטים נוספים על המסלולים נפרסם ביומן הבא ואז גם נפתח את ההרשמה. את היום הזה נקנח במוסיקפה חגיגי בבריכה. ושוב, גם כאן נשמח לעזרה מכל סוג שהוא.

עד כאן להפעם ושבת שלום

יובל ונגה